

Har NPF en forskningspolitikk?

PUBLISERT 4. oktober 2013

Det er få ting som gir en profesjon større legitimitet og troverdighet enn at den driver med seriøs og meningsfull forskning. At psykologprofesjonen har klart å etablere seg som en selvstendig behandlingsprofesjon innenfor det offentlige helsevesenet, skyldes nok i stor grad at den forvalter anvendelig *vitenskapelig* kunnskap som inngir tillit både hos beslutningtakere og brukere. Den psykologiske kunnskapsproduksjonen har med andre ord stor betydning for psykologprofesjonens gjennomslagskraft. Til tross for dette, er det vanskelig å se at Norsk Psykologforening tar forskningen på alvor. Det kommer blant annet til uttrykk ved at forsknings- og undervisningssektoren, så vidt jeg vet, er den eneste betydelige sektoren for psykologer uten representasjon i Profesjonsutvalget. Hvem skal da fremme interessene til de vitenskapelige ansatte psykologene? Som forsker ser jeg ingen personlig nytte av å være medlem av NPF.

«Det er vanskelig å se at Norsk
Psykologforening tar
forskningen på alvor»

Viktigere er det likevel at psykologforeningen i alt for liten grad spiller en forskningspolitisk pådriverrolle. La oss ta noen få eksempler på saker som NPF kunne, og burde, engasjere seg i: Vi har en rekke universitetssykehus og klinikker hvor det arbeider psykologer. Svært få av disse psykologene har kombinerte stillinger hvor man driver både forskning og klinikk. Legene derimot, som er den yrkesgruppen det er naturlig å sammenligne med, har flere hundre slike kombinerte stillinger. Både som vitenskap og utøvende virksomhet ville psykologien opplagt profitere på en større utveksling mellom forskning og klinikk. Men det må legges til rette for et slikt vekselbruk, og her må NPF, både sentralt og lokalt, inn på banen for å få opprettet slike stillinger.

(...)

Jeg tror det er svært viktig med et eget organ i NPF som har ansvaret for å fremme den psykologiske forskningen. Uten et eget organ som har ansvar for forskningspolitiske spørsmål, mangler det en naturlig drivkraft som kan fremme den psykologiske forskningen. Hvis vi igjen sammenligner oss med legene, har de en egen forening for leger i vitenskapelige stillinger underlagt legeföreningen. I en stadig kamp om prosjektmidler og stillinger er det viktig å fremme ens interesser på en mest mulig overbevisende måte. Til det kreves initiativ og kompetanse. Det er derfor viktig at NPF prøver å samle slikt initiativ og slik kompetanse.

Frode Thuen, i Speaker's Corner, juni 1994

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 10, 2013, side 1024